

Magnus Helmner:

Ge oss Gud – och en meningsfull uppgift!

Jag går in på osäkra ben. Volontär en jul för hemlösa. Arrangör en 1968-förening som kallar sig Ny Gemenskap. Inställd på att vara stark, ta mig an svåra uppgifter. Efteråt, när jag kommit hem, en natt fylld av tårar. De utan bostad, de som saknade så mycket, de såg rakt igenom mig - ändå ville de ha mig!

Mina erfarenheter i mötet med volontärer i Stockholm under drygt tjugo år sänder en tydlig signal till de som bär på idéer om meningen med livet: *Ge mig en uppgift! Gud, skaparen, gör sig påmind. Inte något enda skapat kan ersätta den autentiske herren. Kyrkor krumbuktar sig i alla upptänkliga former för att möta vår tids människor, men tappar ibland bort det sökarna efterfrågar: Vi vill ha Gud! Vi vill få en uppgift, ingå i en helhet som hjälper de som står längst ifrån!*

Då blir gemenskapen trovärdig, något man inte behöver en inbjudan till. Man är behövd och ingår i skaparens team som försöker möta mörker med ljus. Man kommer nära Gud själv genom den kärlek som uppstår av att bli sedd exakt som man är. Där suddas mottagare och givare ut, rollerna är tillfälliga.

Stafettväxling pågår - Magnus Helmner och Hans-Erik Lindström.

Erfarenheter från Sveriges största alternativa jul

Vi startade *Jul i Gemenskap* i Immanuelskyrkan i Stockholm. Under de tio första åren fick jag möjlighet att leda projektet. Nöden bland de hemlösa är lika stor året om, men för många medmänniskor skapas en dramatik kring nöden under helgerna och inte minst jul.

Nu många år senare möter jag samma människor under pilgrimsvandringar som *volontärer*. De ingår inte i den etablerade gemenskapen men söker mening med livet och en gemenskap där inga ord behövs. Där tar vi ett steg i taget. Låter associationer leda in i reflektioner som delas utan krav.

Där står vi i ring och bär varandra - oavsett bakgrundshistoria . Här har vi fått en uppgift vi inte såg när vi sökte egen andlig eller fysisk/själslig utveckling. Tillsammans när vi en känsla av att ingå i *skaparens eget team* som skapar ljus i mörkret. Vi tänder eldar och sprider ljus!

Den som säger sig stå i kontakt med Skaparen och har hus och resurser borde generas en aning om inte tillgångarna används för att möta de delar av skapelsen som lider. Människor i samhället som tappat tron, som saknar ekonomiskt hopp, som svajar i tillit på grund av själslig oro och psykisk ohälsa.

Det finns många som väntar på inbjudan att få hjälpa till. Att få bli bekräftad och behövd i ett arbete som skapar mening för de mest utsatta. Det är vad många av mina västerländska vänner längtar efter. Vi som upplevt att varken hus eller tillgångar kan släcka livets törst, vi som inte vet vad vi ska tro om relationer eller karriärval i en tid då allt plötsligt kan kastas omkull. Vi längtar efter Dig som vill oss, att få höra till ett sammanhang som vill hjälpa.

Där möts vi med ett fokus kring en tredje person

Vi möts med ett fokus på en hemlös, kanske en irrande tonåring, en ensamstående förälder som inte får kassan eller psyket att gå ihop. Där skapas *relationer* som blir lika meningsfulla som själva arbetet vi deltar i. Jag tror att jag med de flesta medmänniskor i Sverige idag längtar efter dessa meningsfulla relationer. Det är där vi kan börja dela tro och bön med varandra.

Kristna gemenskaper är kallade att vara Kristus i vår egen tid. Jesus delade liv och smärta, glädje och måltider med vänner från de mest märkliga olikheter. Han förde dem med på en vandring för att befria skapelsens barn. Han gick före och var den som först nådde fram till de som förkastats av hela samhällen. Han sa till sina vänner att de var behövda och att de kunde skapa mening precis som han gjorde.

I ett samtal för knappt tio år sen ställde en hemlös narkoman mig mot väggen.

-När var det du började här? Jag minns så klart när jag såg dig första gången.

-Hmm, kan du minnas det? Det var ett alternativt julfirande, jag var volontär, spelade Herodes vakt i julspelet...inte kan du minnas det?

-Jag tänkte med en gång jag såg dig att han måste vi ta hand om! Du var ganska under isen då va'?

-Nja, jag var väl typ stabil då, men hade haft det tufft och den där kvällen skakade om mig rejält, jag kände mig så välkommen.

-Bra! Det var ju det som var meningen!